

Беседа Владике Артемија на Успеније Пресвете Богородице у Манастиру Светог Николаја Мирликијског

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Нека је срећна и Богом благословена Слава овог манастира игуманији Сари и њеним сестрама и свима вама, браћо и сестре, који сте данас дошли овде. Овај дан подсећа на онај дан, кад се Пресвета Богородица преставила у Господу, када је пожелела да види још једном ученике Сина Свога и Господ је испунио ту Њену жељу. И Апостоли, који су били расејани по целој свету да проповедају Јеванђеље, тога дана су били, како каже предање Цркве, на облацима донети у Јерусалим, тако да се Она удостојила да их види поново све на окупу, сем једнога, а видићемо касније ко је тај. И Она – следећући људској природи, да све што је рођено треба да прође кроз смрт да би ушло у Царство Небеско – тако и Света Богородица, иако часнија од Херувима и славнија од Серафима и најславније биће после Господа Бога, и Она је требала да прође и прошла је кроз капију смрти, али је душу Своју предала у руке Сина Свога који је дошао да је прими у Своје наручје. И Апостоли, сабрани из целог света, чесно су сахранили у Гестиманском врту, тело Свете Богородице, али један Апостол, поново је закаснио и није био ту. То је ко други, него Апостол Тома, који није био ту и приликом јављања Васкрслог Господа Својим ученицима, па је онда изразио сумњу: „Док не видим ране на рукама Његовим и не ставим руку у ребра Његова, нећу веровати“ – и Господ му је после осам дана, пружио прилику да се увери лично. Тако и овога пута, сви су се Апостоли сабрали на погребљење Мајке Божије, али Апостол Тома опет није био присутан. После три дана је дошао и било му је јако тешко и жао што није био на погребљу, и пожелео је да види тело Свете Богородице у гробу, са осталима су отишли на гроб, отворили гроб и ново чудо: Свете Богородице није било у гробу! Син Њен је васкрсао Своју Мајку и узнео на Небо, као што се и Он после Васкрсења вазнео на Небо и тако се открило и то предивно и преславно чудо Свете Богородице, а све је то било, дакле, по промислу Божијем, да би људи схватили сав значај и сву величину Свете Богомајке, која се удостојила да роди Господа Христа, удостојила се да Га одгаји и да буде Његова пратиља у целом животу Његовом, да састрадава са Њим, а Господ је заиста страдао целог живота: од Витлејемске пећине, до Крста на Голготи, а Света Богородица је увек била са Њим и уз Њега и све што се догађало, слагала у срце Своје. Света Богородица је дакле највећа

Добротворка, рода људскога јер је родила Спаситеља нашега, Господа Христа. А род људски, узвраћа Светој Богородици поштовањем и прослављањем Њенога имена и Њених празника. Најлепши храмови саграђени људском руком, посвећени су Светој Богородици. Најлепше иконе осликане људском руком, изображавају Свету Богородицу. Најлепше песме и химне, које је језик људски изговорио, после Господа Бога, прослављају Свету Богородицу. И Света Богородица је и сада са нама и са онима који јој се обраћају, који јој се моле и који очекују помоћ од Ње. А Она је била милостива и милосрдна и препуна љубави према Своме Сину, Господу Христу, и тако је Она мајчинску љубав пренела и на све следбеника Сина Њенога, на све Хришћане. Зато и ми, браћо и сестре, дочекујемо све празнике Њене, а ово је највећи празник Свете Богородице, и уопште у Хришћанству православном, после Васкрсења Христовога. Нека би данашња Слава била нама на радост, у славу и част Свете Богородице, да нам Она и даље, у будућем нашем животу буде покровитељка, заштитница и молитвеница пред Сином Својим за све наше невоље, страдања, муке, искушења, падове – да нам Она помогне да све то пребродимо, да бисмо се удостојили ући у радост Господа свога, тамо где сви свети угодници Божији са Светим Апостолима и осталим угодницима блаженствују, да бисмо и ми са свима њима у Царству Христовом, славили Господа нашега Исуса Христа, са Оцем и Духом Светим и преславну Богородицу, у векове векова, Амин. Нека је срећан и благословен данашњи празник.